

PLANE SPOTTERS:

Τα παιδιά που έβλεπαν τα... αεροπλάνα να πετούν

Συναντήσαμε στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου τους «τρελούς»
που κυνηγούν αεροπλάνα.

Του Σωκράτη Μουτίδη

«Ψάχνουμε κάποιους που κρατούν φωτογραφικές μηχανές. Μας είπαν ότι βρίσκονται κάπου εδώ, ξέρετε που μπορούμε να τους εντοπίσουμε;» ρωτήσαμε τον ιδιοκτήτη μιας αποθήκης στη μέση του πουθενά, περιμετρικά του αεροδρομίου «Νίκος Καζαντζάκης» στο Ηράκλειο της Κρήτης. «Τους τρελούς που κυνηγάνε αεροπλάνα ψάχνεις; Πίσω από εκείνα τα δέντρα θα τους βρεις μέσα σε ένα χωράφι» μας απάντησε με το βλέμμα του να λέει ότι έχουμε να κάνουμε με «περίεργους τύπους». Γνωρίζαμε για το plane-spotting (παρατήρηση και φωτογράφιση αεροσκαφών) από τα λιγοστά δημοσιεύματα των ξένων περιοδικών και εφημερίδων, μια και στην Ελλάδα το χόμπι αυτό δεν είναι τόσο διαδεδομένο, όσο το ψάρεμα, το κυνήγι, το σκάκι, το τάβλι, τα ενυδρεία, ακόμη και το bird watching (παρατήρηση πουλιών)!

Φτάνοντας στο σημείο που μας υπέδειξε, συναντήσαμε παρκαρισμένα αυτοκίνητα και μέσα σε ένα χωράφι με χαμηλή βλάστηση, μόλις που διακρίνονταν μερικοί άνθρωποι με κόκκινα φωσφορούχα γιλέκα, οι οποίοι κρατούσαν στα χέρια φωτογραφικές μηχανές με φακούς σαν... κανόνια. Ήταν μερικά από τα μέλη του συλλόγου φίλων αεροπορίας «Απογείωση», τα οποία είχαν στηθεί εκεί από το πρωί, περιμένοντας να φωτογραφίσουν ένα ρώσικο jumbo σε μια από τις σπάνιες επισκέψεις του στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου. «Καλώς ήρθατε...» μας είπε ο πρόεδρος του συλλόγου Απόστολος Χατζηδήμου, ο οποίος πριν καλά-καλά μας δώσει το χέρι, σήκωσε τη μηχανή για να φωτογραφίσει ένα Airbus 320 της "Vladivostok Avia", λίγο πριν αυτό προσγειωθεί στο διάδρομο του «Καζαντζάκης». «Πολλά charter από Ρωσία έρχονται αυτό το καλοκαίρι στην Κρήτη και αυτό σημαίνει περισσότερη δουλειά για εμάς» μας λέει γελώντας.

Το κλίμα είναι ευχάριστο στις συχνές συναντήσεις των μελών της «Απογείωσης» σε διάφορα αεροδρόμια της χώρας, αλλά και του εξωτερικού. Γεμάτες μπαταρίες, κάρτες μνήμης μεγάλης χωρητικότητας, μεγάλη ποικιλία φακών για τη φωτογραφική μηχανή, δέκτης αεροπορικών συχνοτήτων και κινητά τρίτης γενιάς για on line ενημέρωση αφίξεων - αναχωρήσεων των αεροδρομίων αποτελούν τον απαραίτητο εξοπλισμό. Και βέβαια, οι κινήσεις τους είναι πάντα προσεκτικές, ακολουθώντας τη νομοθεσία κατά γράμμα, προκειμένου να μην προκληθεί κανένα πρόβλημα σχετικό με την ασφάλεια των αεροδρομίων. «Μέσα σε 5 χρόνια

αριθμούμε πια 100 τακτικά μέλη. Στόχος μας δεν είναι να γιγαντωθούμε σαν άλλος ένας σύλλογος από τους χιλιάδες τριγύρω μας. Εμείς θέλουμε να βοηθήσουμε, ώστε να προάγεται η αεροπορική ιδέα στην Ελλάδα και να δώσει επιτέλους στη χώρα του Ικάρου, το χαμένο νόημα. Αυτό απαιτεί ενεργό συμμετοχή και όχι απλές εγγραφές μελών» μας λέει ο Απόστολος.

Το plane spotting είναι χόμπι. Χρειάζεται τακτική, προετοιμασία, σκέψη, ετοιμότητα, φυσική κατάσταση, ηρεμία, εφευρετικότητα, κέφι, διάθεση και φυσικά τύχη. Κατά τη διάρκεια της μιας ημέρας που περάσαμε με το σύλλογο «Απογείωση», καταλάβαμε για τα καλά το συ-

ναίσθημα. Είναι φοβερό να περιμένεις μία ολόκληρη μέρα για να δεις και να φωτογραφίσεις ένα σπάνιο αεροπλάνο και αυτό τελικά με καθυστέρηση να φτάνει μετά τη δύση του ήλιου. Το τι βροχές, παγωνιές, αλλά και καύσωνες αντιμετωπίζουν οι plane spotters δε λέγεται. «Έπρεπε να μας έβλεπες στους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας που περνούσαμε τις μέρες μας από χωράφι σε χωράφι, ζώντας με το πρόγραμμα αφίξεων του αεροδρομίου. Ή όταν διανύσαμε την απόσταση Κέρκυρα-Αθήνα σε 5:30 ώρες, με βραδινή οδήγηση εναλλάξ, για να προλάβουμε την China Airlines πριν απογειωθεί για Ταϊπέι το πρωί. Να δεις τον Νίκο να κατασκηνώνει στο αεροδρόμιο Ναρίτα του Τόκυο για μια εβδομάδα και να μη λέει να ξεκολλήσει ούτε τα βράδια από το παράθυρο του ξενοδοχείου που ήταν δίπλα στο αεροδρόμιο. Να δεις την Ναταλία με μάσκα θαλάσσης να προσπαθεί να προφυλαχτεί από τα καυσαέρια των αεροσκαφών στον διάδρομο 02 της Σκιάθου για να βγάλει το βίντεό της. Να μας δεις όλους μαζί να καβαλάμε τον μαντρότοικο στα Σπάτα για την κίνηση του Τσάμπιονς Λίγκ και να μας φωτογραφίζει ο Βασίλης από το αεροπλάνο του μέσα, καθώς προσγειωνόταν και οι ξένοι «συνάδελφοι» που ήταν φιλοξενούμενοι να μην

πιστεύουν τα μάτια τους. Αν το αγαπάς το άτιμο το κόμπι, τέλειωσε. Όλα για όλα» μας λέει ο Απόστολος και το πρόσωπο του δείχνει ότι είναι έτοιμος για όλα και παντού για το κόμπι του.

Αφού μας είχε φάει το λιοπύρι, αποφασίσαμε να συνεχίσουμε τη συνέντευξή μας στην καφετέρια του αεροδρομίου Ηρακλείου με τη δροσιά του κλιματισμού. Ήταν Δευτέρα και ξεκινούσε η ετήσια ομαδική εκδρομή των μελών του συλλόγου, η οποία διήρκησε μια εβδομάδα και περιελάμβανε επισκέψεις σε αεροδρόμια της περιοχής. Ο σύλλογος είχε ήδη φροντίσει να εκδώσει τις απαιτούμενες άδειες από την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και την Πολεμική Αεροπορία για φωτογράφιση. «Τα περισσότερα μέλη μας δεν έχουν καμία σχέση με επαγγέλματα συναφή με την αεροπορία. Άλλος φωτογραφίζει, άλλος απλά παρατηρεί, άλλος βιντεοσκοπεί, άλλος σημειώνει τις εταιρείες που βλέπει, άλλος σημειώνει τα νηολόγια των αεροσκαφών. Απλά τυχαίνει οι περισσότεροι από εμάς να φωτογραφίζουμε, χωρίς να είμαστε επαγγελματίες φωτογράφοι. Αυτό που ενώνει λοιπόν όλα τα μέλη του συλλόγου είναι η αγάπη για την αεροπορία, είτε αυτή λέγεται πολεμική, είτε πολιτική» μας λέει ο γραμματέας του συλλόγου Γιώργος Πανταλός. Ο ίδιος μας εξομολογήθηκε πόσες φορές έχει πάει στο αστυνομικό τμήμα του αεροδρομίου του «Ελληνικού» για εξακρίβωση στοιχείων, μιας και οι αρχές έκαναν πολλά χρόνια να μάθουν, να εξοικειωθούν και να καταλάβουν, ότι plane spotter δε σημαίνει τρομοκράτης!

«Η αεροπορική παιδεία στην Ελλάδα είναι γεγονός πως βρίσκεται αρκετά πίσω σε σχέση με άλλες χώρες. Στο εξωτερικό, το 90% των αεροδρομίων διαθέτουν εξωτερικούς χώρους παρατηρήσεων αεροσκαφών, στα οποία μπορείς να καθίσεις όσες ώρες θέλεις, πληρώνοντας ένα συμβολικό καθαρά αντίτιμο. Δυστυχώς στο «Βενιζέλος», δεν έγινε κάτι τέτοιο, δεν το επέτρεψαν οι αρχές ασφαλείας! Θέλω να πιστεύω πως μετά τις επαφές μας με την υπηρεσία πολιτικής αεροπορίας και με το αεροδρόμιο, σε μια μελλοντική επέκτασή του, θα γίνει εξώστης. Να σκεφτείς πως σε Αγγλία, Γαλλία,

Γερμανία, τα αεροδρόμια έχουν φτιάξει σημεία ειδικά για τους plane spotters, με σκέπαστρα, καντίνες, παγκάκια, τουαλέτες και πολλές άλλες διευκολύνσεις για το χόμπι. Εμείς εδώ, όμως, ούτε... καρέκλα δεν έχουμε φτιάξει» λέει ο Γιώργος με απογοήτευση. «Ήρθαμε από κάθε γωνιά της Ελλάδας να χαρούμε την αεροπορία της Κρήτης. Κάποτε ήμασταν ένα σκορποχώρι από τρελούς που χαζεύανε αεροπλάνα και προσπαθούσαν να κρυφτούν από την αστυνομία, για να μην τους μαζέψουν στο τμήμα για αναγνώριση» λέει ο Απόστολος.

Εκείνη τη στιγμή ήρθε και μια ακόμη ομάδα τεσσάρων μελών των συλλόγου, φορώντας τα χαρακτηριστικά λευκά t-shirt και τα κόκκινα γιλεκάκια με το έμβλημα του συλλόγου, ένα jumbo να απογειώνεται στο ηλιοβασίλεμα. Μόλις ήρθαν οδικώς από τη Σητεία και εκεί έφτασαν με το «γαλατάδικο» (σ.σ. πολύ πρωινό) δρομολόγιο της Ολυμπιακής από Ρόδο. Είναι ηλιοκαμένοι, όχι από κάποιο μπάνιο σε παραλία, αλλά από τις πολλές ώρες αναμονής έξω από το αεροδρόμιο «Διαγόρας» της Ρόδου, μέχρι να προσγειωθεί κάποιο «σπάνιο» αεροσκάφος. Ήρθαν για να επισκεφθούν την επόμενη ημέρα όλοι μαζί, τη μονάδα της πολεμικής αεροπορίας στο Καστέλι, όπου έτυχαν ιδιαίτερα συγκινητικής και εγκάρδιας αντιμετώπισης, όπως και στα περισσότερα αεροδρόμια που έχουν επισκεφθεί. Το αεροδρόμιο Ηρακλείου, για παράδειγμα, έδειξε απόλυτη εμπιστοσύνη στους spotters και τους φιλοξένησε για τρεις ημέρες στην πίστα του, προσφέροντάς τους χιλιάδες φωτογραφίες από αφικνούμενα αεροσκάφη από όλη την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή.

«Ότι αισθανόμουν μικρός κοιτώντας και φωτογραφίζοντας τα αεροσκάφη στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, αισθάνομαι και τώρα», μας λέει ο Γιώργος Πανταλός και βιαστικά σηκώνει τη μηχανή του για να φωτογραφίσει ένα ακόμη σπάνιο αεροσκάφος, το οποίο προσγειώθηκε μπροστά μας. Δίπλα του βρίσκεται ο Βασίλης Κρανίτσας, μέλος του συλλόγου, ο οποίος δεν φωτογραφίζει, αλλά κινηματογραφεί. «Η αίσθηση του να είσαι κοντά στο αεροπλάνο με συνάρπαζε από μικρό. Ότι είσαι δίπλα, το βλέπεις, το ακούς, το μυρίζεις, είναι κάτι μαγικό και όμορφο, κάτι που σε γεμίζει» μας λέει με χαμόγελο.

«Εμείς τα αεροπλάνα τα αγαπάμε και έλαχε το DNA των φίλων της αεροπορίας να μυρίζει κηροζίνη και να γουστάρει να κάνει εκατοντάδες χιλιόμετρα μέσα στη νύχτα για να νοιώσει την πρώτη προσγείωση στη Σκιάθο. Άντε πάμε τώρα, γιατί κατεβαίνουν και οι Ρώσοι με το Jumbo και έχουμε μεγάλες χαρές να πάρουμε» μας λέει ο Απόστολος, καθώς η παρέα των «τρελών» αναχωρεί για να κατασκηνώσει στο χωράφι που τους φιλοξενεί στο Ηράκλειο.